

ХРИСТО ФОТЕВ
В ПАМЕТ НА БАЩА МИ

chitanka.info

Как прекрати безкрайното ми детство
ти със смъртта си на баща — в нощта!
Мълчание — единствено наследство
със бивши устни ти ми завеща...

Без право да го наруша... В безкрая
пак емигрира твоята душа
през мрежите платинени на рая —
с каква усмивка да я утеша?

Как да ѝ върна тялото в нещата?
И как отново в хаоса им — Тя
да е с една глава над нищетата —
най-варварската нищета в света.

И аз вървя по пустата планета,
към тебе аз вървя — и пак лети
срещу ми, обетовано, небето
със твоята походка и черти.

...Как мога да те премълча, мой скъпи?
Ноември да забравя аз... Нощта...
Въздишката, с която ти пристъпи
в последната си родина — смъртта!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.